

AATRAN KURKI 3

Suurnäkki-sukuseuran jäsenlehti nro 2 • 2022

KUVA: ILMO SUURNÄKKI

SUURNÄKKI-SUKUSEURA
TOIVOTTA A KAIKILLE

*Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2023*

Sukulaisuus on sinussa, meissä – sinä, me toimimme suvussa – jos haluamme

Sinulla on luettavana sukuseuramme Aatran kurki -lehden numero kolme ja tämän vuoden toinen numero. Lehtemme ensimmäinen vuosi on samalla täyttymässä. Erinomaista!

Olemme myös kehittämässä ja monipuolistamassa lehteä ja sen sisältöä. Tästä on esimerkkinä tämä sinulla nyt luettavana oleva lehti. Olemme halukkaita ottamaan sukuseuramme ja sukumme jäseniltä ideoita tuleviin lehtiin tulevista juttuaiheista, jutuista. Tietenkin valmiit kirjoitukset, tarinat, kuvat ovat tervetulleita. Yksi edellytys näille kaikille on, että ne jollain tavalla liittyvät sukumme henkilöihin ja/tai heidän asuin- ja elinympäristöihin, heidän elämäänsä, harrastuksiinsa jne. Odotamme näistä yhteydenottojanne allekirjoittaneeseen tai lehden päätoimittajaamme Ilmo Suurnäkkiin.

Olemme oman perheeni kanssa saaneet myötä kulkea, kokea päättymässä olevan vuoden aikana monenkirjavilla tavoilla lähisukumme perheiden elämänkaaren eri vaiheiden kuluista ja tapahtumista. Olemme saaneet seurata suvussamme uuden elämän alkuja, lasten varttumisia ja koulutielle lähtöjä, aikuisuusia, perheen perustamisia, jokapäiväistä elämää, merkkipäivien viettoja, kuolemia – kaikkea sitä, joka kuuluu jokapäiväiseen oloon ja eloon. Näistä läheistemme elämänpoluista ja niillä kulkemisesta syntyvät ne yhteiset sukukokemukset, sukusiteet, tietenkin sellaisina, kun me itse kukin haluamme ne jakaa läheistemme sukulaisten kanssa. Tähän yksi toimivimmista keinoista on meillä jokaisella käytössä - aktiivinen, rakentava yhteydenpito sukulaistemme kanssa. Jos emme itse ole aktiivisia yhteydenpidossa, voi muidenkin yhteydenpito meihin olla vähäisempää.

Kesän sukuristeily, josta tässä lehdessä jäljempänä lisää, oli erinomainen tapahtuma. Matkan aikana sain keskustella miltei jokaisen matkassa olevan sukulaisten kanssa. Yleinen toteamus oli, että: ”jo olikin aika päästä yhteiseen matkaan pitkän koronarajoituskauden jälkeen”. Puheensorina matkan aikana oli vireää ja sävyllään innostunutta. Menomatalla osaa tun-

tui hieman jännittävän se, mitähän Tammio meille ”tarjoaa”. Ja tarjosihan se meille hienoja elämyksiä saaren läpikotaisin tuntevan oppaan johdattamana. Kesäinen sunnuntaipäivä sukulaisten kesken päättyi Tervasaaren laiturilla vähän haikean oloiseen ryhmän hajautumiseen omille teillemme. Tuntui siltä, että tällaisia tapahtumia tarvitaan jatkossakin.

Näin joulun alla valmistelemme jo tulevan kesän sukutapahtumaa. Tapahtuma liittyy Portimon polkuun tutustumiseen ja kokoontumiseen, yhteiseen tilaisuuteen Kitulan Kisapirtillä. Ajankohtana on lauantai 15.7.2023, joten merkitkää tapahtuma jo nyt tulevan kesän ”ohjelmaanne”.

Asiasta lisää sukuseuran kotisivuilla www.suurnakki.fi ja lehdessämme.

Tätä kirjoittaessa on joulun tulon hyvät merkit ilmassa. On ensimmäinen adventtisunnuntai ja maan peittää valkoinen, tosin ohut lumivaippa, tuoden valoisuutta muutoin harmaapimeään loppusyksyn tunnelmaan. Toivottavasti valon tunne lumivaipan myötä säilyy jouluun saakka, toki sen jälkeenkin sydäntalveen.

Uskoa, toivoa, luottamusta ja kannustusta tarvitsemme itse kukin tänä aikana, sillä olemme eläneet viimeisten vuosien, etenkin kuluvan vuoden aikana melkoisen myllerryksen piirissä ja seuraukset ovat monin eri tavoin koskettaneet meitä jokaista. Seuraukset koskettavat meitä jokaista päivittäisessä elossa monin eri tavoin. Pitäkäämme näinä haasteellisina aikoina huolta siitä, että lähimmäisemme myös voivat selviytyä näistä ajoista. Kannustan meitä jokaista pitämään yhteyttä varsinkin näin joulun aikoina lähiomaisiimme ja lähisukulaisiimme.

Rauhallista Joulun aikaa ja hyvää alkavaa vuotta 2023 lukijoille toivottaa

*Timo Suurnäkki (taulu 629) Valkeakoskelta
sukuseuran hallituksen va. puheenjohtaja*

Sukuristeilyllä Tammiossa

SIVUN KUVAT: ILMO SUURNÄKKI

Timo antaa ohjeita

Matkan aikana aluksen kippari Kari Auvinen selosti asiantuntevasti lähisaarien historiaa

Oppaamme Anu Suomalainen kertomassa Tammion talojen historiasta ja niiden rakentamisesta. Rakennusmateriaalina on käytetty hirsä joita oli hankittu ja kuljetettu saareen aina sukumme synnyinsijoilta Kannusjärven maisemista asti

Haminan Tervasaaren laiturissa *Meriset Oy:n VIKLA III* odotti matkustajia eräänä heinäkuun sunnuntaiamuna. Tällä kertaa kohteena oli Tammion vanha kalastajakylä, saari joka on itäisen Suomenlahden parhaiten säilynyt saaristolaiskylä.

Vaikka aamu olikin pilvisen harmaa, se ei tunnelmaa latistanut. Sukuseuran järjestämälle risteilylle osallistui 50 innokasta risteilymatkustajaa, nuorimmaisen ollessa 10 kuukauden ikäinen ja kauimmaisten olevan Sveitsistä. Ryhmänjohtaja Timon jämerässä ohjauksessa nousimme alukseen ja merimatka saattoi alkaa. Matkan aikana hylje ja merikotkakin nähtyivät ja lähestyessämme Tammion saarta aurinko alkoi pilkkahtella pilvien välistä ja ilma lämpeni mukavasti.

Ennen opaskierrokselle lähtöä nautimme maukkaan lohikeiton, saaristolaisleivän kera, kippari Karin ja kansityttö *Sade Lampilan* tarjoilemana.

Saarikierroksen oppaaksi olimme saaneet tammiolaisen *Anu Suomalaisen*, jonka opastuksella tutustuimme Tammion nähtävyyksiin, mm. kotiseutumuseoon, kirjastoon ja seurataloon jossa oli myös kirppari. Parituntinen kierros kului nopeasti ranta-aittojen ja syreenikujien miljöössä, aistien aidon kalastajakylän tunnelmaa.

Tammio on aiemmin kuulunut Vehkalahden kuntaan, kunnes se vuonna 2003 siirtyi kuntaliitoksen myötä osaksi Haminaa. Saaren sukujen jälkeläisten perheet asuttavat nykyisin saartaan kesäisin, yhden asukkaan kuitenkin asuessa saarella ympärivuotisesti. Kesävieraana voi tavata elokuvaohjaaja *Renny Harlinin*, joka hankki vapaa-ajanasunnokseen kiinteistön saaresta, läheltä Rennyn suvun omistamaa taloa, jonka maisemissa hän vietti lukuisia lapsuuden keskiään.

Kiitos kaikille osallistujille mukavasta matkaseurasta!

Ilmo Suurnäkki (T 4763)

ps. kuvia matkasta nähtävissä sukuseuramme kotisivuilla ja facebookissa, käykäähän vilkaisemassa

Muistoja Kannusjärven Päivärinteeltä 50-luvulta

Kirjoittaja, pastori Teuvo Suurnäkki (T 4758)

Päivärinte Kannusjärven
Näkinpuolella, oikealla Alajärvi.
Kuva: Mauri Suurnäkki

Pikkupoikana Päivärinteelle, Kannusjärven Näkinpuolelle lähdettiin yleensä kävellen mummolasta, Tykän puolelta Vatajasta Mauri-isän kanssa. Koskensillassa Korjulan Eevertin sekatavarakaupan kohdalta kuljettiin alamäkeä joelle, josta oli kaksi reittiä valittavana. Ensimmäinen oli kääntyminen oikealle ennen jokea Luoman rantaan, josta päästiin soutaen Alajärven yli Päivärinteiden laituriiin. Jännittävää oli istua veneessä, kun isä souti. Vanhempana saatiin sitten Taisto-veikan kanssa itsekin soutaa – mutkitellen, mutta perille päästiin. Toinen reitti oli sillasta joen yli ja vaatturi Vainosen ja valokuvaaja (*Armas Uusnäkki*) Kujalan talot ohittaen oikealle soisen rannan kautta polulle järveä kiertämään. Alapolku vei rantaa seuraten ja yläpolku Kotovuoren reunaan pitkin Vuoraon pellon reunaan ja siitä ulkorakennuksen solan läpi Päivärinteiden pihapiiriin. Aitta- ja mökkirakennus oli vasemmalla ja asuinrakennus suoraan edessä. Oikealla oli alapiha ja sen vieressä puutarha omenapuineen ja marjapensaineen – syksyiset sokerimironat ja kanelit olivat herkullisia.

Perillä sitten tavattiin serkut Vesse, Virpi, Seikku, Olli ja Tuula ja talon isäntäväki, kummisetäni Veikko ja kummitätini Kerttu. Eikä pidä unohtaa Hilma-mammaa, joka piti meidät lapset kurissa ja Herran nuhteessa, totta kai hyvää tarkoittaen, mutta väliin se tuntui vähän ylenpalttiselta. Aarne-setä, ”nappulasetä” (isän setä) kävi silloin tällöin kylässä mukavia juttelemassa. Huolehtivia ja lapsista välittäviä kaikki vanhemmat olivat ja olo tuntui turvalliselta.

Me lapset saimme olla paljolti omissa oloissamme ja vanhemmaa väkeä tarvittiin vain ohjausta vaativissa hommissa. Tällaisesta on varhainen muisto auringonpimennyksestä (*kesäkuun viimeisenä päivänä vuonna 1954*), kun isä ja Veikko-setä nokesivat meille lasilevyjä katsomista varten. Navetan takana pimennystä katseltiin ja oli outoa, kun hämärtyi keskellä päivää, tuuli tyyntyi ja kottaraiset, tervapääskyt ja muut linnut vaikenivat. Toinen

” Huolehtivia ja lapsista välittäviä kaikki vanhemmat olivat ja olo tuntui turvalliselta.

muisto on onkiretki isän ja Veikko-sedän kanssa. Aamulla ennen auringonnousua lähdettiin Olli ja Taisto mukana järvelle (*olikhon Mustalampi, jossa oli silloin hyvin ahvenia*) ja palattiin runsaan saaliin kanssa. Naisväki laittoi siitä maittavan aterian. Muuten käytiin onkimassa Alajärven rannassa, josta saimme särkiä ja ahvenia. Pääosin kalat taisivat mennä kissan ruoaksi. Savisessa rannassa kun pohrattiin, niin saatiin ”*variksensaappaat*”, jotka sitten pesemättöminä auringossa tulehtuivat. Moitteitahan siitä saatiin, vaikka kirvelyssäkin oli jo kyllin.

Lapset tähyilevät maisemia Siliävuorelta.
Kuva: Mauri Suurnäkki

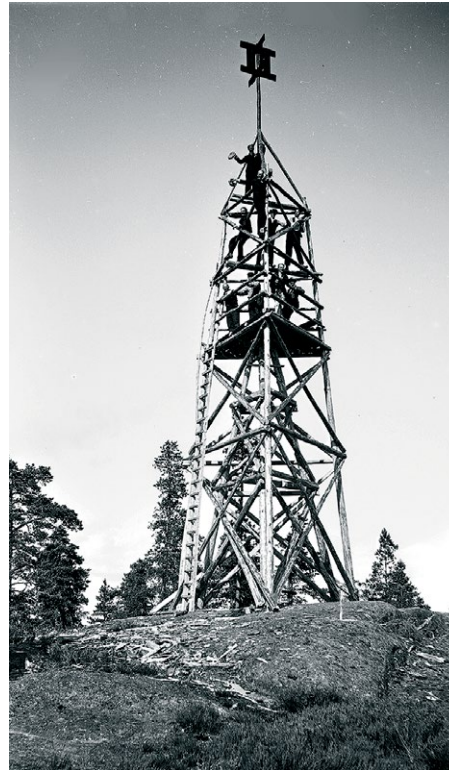
LEIKKEJÄ PIHAPIIRISSÄ

- Pihapiirissä useimmiten viihdyimme ja sen aikaisia yhteisiä pelejä ja leikkejä harrastettiin. Aivan pieninä leikittiin käpylehmillä – ulpukan kodasta sai hienon ja näköisen possun. Vähän vanhempana toiset leikit: ”Maalari maalasi taloa, sinistä ja punaista. Illan tullen sanoi hän; nyt mä lähden pois”. Ja joku jäi etsijäksi, kun leikittiin piilosta, *kirkonrottaa* tai *10 tikkua laudalla*. ”Kuka pelkää mustaa miestä” taisi olla myös yksi leikeistä. Mökki oli mielenkiintoinen paikka; siellä oli jännittäviä hajuja ja vaikka mitä tavaraa, mitä nyt maatalon korjaustöissä ja askareissa tarvittiin. Aitan vintillä me nuorimmat nukuimme kesäisin ja kerroimme toisillemme hyytäviä tarinoita. Seijan kurkunleikkausjuttu jäi mieleen – ”veitsi välähtää – kurkku katkeaa jne”. Erityinen juttu olivat hylsyty, joita Olli-serkku oli kerännyt lähimetsästä solttujen harjoituksen jäljiltä. Oli kiväärin ja konepistoolin hylsyjä, joskus harvoin jopa ehjäkin, jossa sininen puupää vielä paikallaan.

Kovin kaukana emme retkeilleet, soutamassa käytiin Rakovuoren juurella ja uimassa Haukijärvessä, jonne mentiin Vuoraon talon ohi ehkä Matsua morjestaen, jos oli pihalla. Tien penkassa hännättiin hietahärkiä, jotka olivat pehmeään hiekkaan rakentaneet ansoja muille eläville. Kaivettiin otus kuopan pohjalta ja katsottiin kuinka nopeasti se kaivautuu takaisin kuopan alle. Rakovuoren kallion vieressä oli uimapaikka, jossa polskittiin kirkkaassa hiekkapohjaisessa rantavedessä, polskittin, kun ei osattu uida. Vanhimmat lapsista jo osasivat, Seija, Virpi ja Vesse.

Isän kanssa käytiin ”Siljanvuorella” maisemia Valkklammen yli Valkjärven suuntaan katselemassa. Reitti pihasta oli puimaladon ohi mäkeä ylös, Välivuoren ja Mustalammen välistä polkua pitkin päästiin perille ja samaa tietä takaisin. Myöhemmin käytiin joskus ongellakin Valkklammella kolmistaan, Olli, Taisto ja minä,

Lapset Siliävuorella, vasemmalta
Teuvo, Taisto, Olli, Virpi, Tuula ja Seija.
Kuva: Mauri Suurnäkki

Ensimmäinen kolmiomittaus-torni rakennettiin Siliävuorelle vuonna 1931. Kuva: Armas Uusnäkki

polkua pitkin mäen yli tai Hiiroson kautta tietä myöten.

Tällaista oli 50-luvun puolivälin jälkeen Päivärinteellä kesäisin. Omissa oloissamme olimme varsin suppeassa piirissä eikä ulkomaailmasta kauheasti välitetty. Linja-auto kulki vierestä Haminaan harvoin ja maitoauto kävi maitotonkat hakemassa. Tuskin koulusta edes puhuttiin sitten, kun kouluun oli menty. Oltiin kuin Herran kukkarossa eikä suurempaa eripuraakaan koskaan ollut.

Hyviä muistoja niistä ajoista on jäänyt!

Uuno Klami-kilpailun
10-14 –vuotiaiden sarjan
voittajakolmikko,
Justiina vasemmalla.
Kuva: Petri Hurme/
Vinkeä Design Oy

Justiina Syrjäselle sävellyskilpailussa hopeaa!

Suurnäkin sukuun kuuluva haminalainen 11-vuotias **Justiina Syrjänen** sijoittui hienosti toiselle sijalle **Lasten ja nuorten Uuno Klami –sävellyskilpailun** 10-14 vuotiaiden sarjassa. Kilpailu järjestettiin nyt jo neljännen kerran ja kilpailu huipentui Kouvolassa marraskuussa pidettyyn toiseen finaalikonserttiin.

Sävellyskilpailuun oli saapunut kaikkiaan 47 sävellystä eri puolelta Suomea. Finalistit kilpailivat kahdessa eri kategoriassa: 10-14 –vuotiaiden ja 15-19 –vuotiaiden ikäsarjassa. Justiinan sarjan finaaliin oli päässyt 5 säveltäjää, joista Justiina oli nuorin. Kilpailun tuomaristoon kuuluivat *Atso Almila* (puh.joht.), *Markus Fagerudd*, *Minna Leinonen*, *Riikka Talvitie* ja *Sauli Zinovjev*.

Justiinan kilpailuteos oli *”Consertino h-molli nro 2, osa 1:Hetki”*. Kilpailun voitti Samuel Ahonen Tampereelta, teoksella *”Saame”* ja kolmanneksi sijoittui Siiri Koivula Helsingistä, teoksella *”Koralliriutta”*. Justiinalle tämä oli ensimmäinen kerta kun hän osallistui sävellyskilpailuun.

Justiina Syrjänen. Kuva: Tarja Autio

MUSIIKKI KULKEE SUVUSSA

- Nuoresta iästään huolimatta Justiinalla on jo paljon sävellyskokemusta. Hän aloitti viulunsoiton neljävuotiaana Joutsenon kesäleirillä ja samalla syntyi oivallus omien ideoiden ja kokeilujen tuottamisesta instrumentin avulla. Viulun ominaisuuksiin tutustuessa sillä tuotettiin erilaisia äänikuvia, jotka kirjoitettiin nuoteiksi. Siitä muodostui ikään kuin leikki, musiikkina kerrottuja tarinoita, kertoo Justiinan äiti *Susanna Apo-Syrjänen (T 49)*.

Viulun lisäksi Justiina soittaa myös pianoa ja 38-kielistä konserttikannelta. Lisäksi hän laulaa lapsikuoro *Kirvisissä*. Kiinnostavaa tässä on se, että Kirviset-lapsikuoron on aikoinaan perustanut Justiinan isoäiti *Marja Apo* (os. *Toikka*, T 47). Sukumme aktiivit, *Sirkku Toikka* ja edesmennyt *Kauko Toikka* (T 46) ovat Marjan vanhemmat, joten voidaan todeta, että musiikki kulkee heillä suvussa.

Tulemme varmaan tulevaisuudessa kuulemaan Justiinan taidokkaita esiintymisiä ja sävellyksiä.

***Suurnäkki-sukuseura onnittelee
Justiinaa hienosta suorituksesta ja
toivottaa hänelle
parhainta menestystä musiikin saralla!***

Lähde: Reimari nro 46/16.11.2022/Tarja Autio

Pinssejä ja kangasmerkkejä

on vielä saatavissa
Ismo Suurnäkiltä
5 €/kpl.

Esitä onnitelut ja surunvalittelut sukuseuran omilla adresseilla ja korteilla

Adresseihin on valittavissa erilaisia muistokirjoituksia. Kortit ovat 2-osaisia ja sisältävät kuoret. Tuotteita on tilattavissa Helena Puhakalta ja Ismo Suurnäkiltä.

Adressit 10 €/kpl

Elämänlanka
Kurjenmiekkä
Kielo

Kortit

Elämänlanka
Punapellava

Muistoa kunnioittaen

Mirja Ing' Mari Suurnäkki os. Vihma (T 619)

* 25.2.1939 Helsinki, † 17.4.2022 Espoo

Matti Kalevi Suurnäkki (T 951/4167)

* 17.11.1945 Vehkalahti, † 7.7.2022 Hamina

Lauri Tapio Kiiskinen (T 110)

* 1.10.1947 Kannus, † 8.9.2022 Helsinki

Teemu Taisto Suur-Näkki (T 520/1310)

* 25.8.1942 Loviisa, † 11.10.2022 Hamina

Portimon poluille ensi kesänä!

Rapakammari

SIVUN KUVAT ILMO SUURNÄKKI

Viitavuoren laavu

Sukuseuran aktiviteettina on ensi kesänä patikointi upeissa maisemissa *Portimon poluilla* ja sukulaistapahtuma *Kitulan Kisapirtillä*, (os. Kitulantie 52) lauantaina heinäkuun 15. päivänä 2023.

Kokoonnumme Kisapirtille puoliltapäivin, josta lähdemme liikkeelle 5,7 km:n tai 7,4 km:n lenkille tai voi kiertää vielä pidemmänkin lenkin. Matkan varrella on *Viitavuoren laavu* ja siellä *Rapakammari*, josta avautuu upeat näkymät läheiselle *Vahjärvelle*. Laavulla on mahdollisuus makkaranpaistoon.

Kisapirtille järjestetään ohjelmaa niin lapsille kuin aikuisillekin ja patikoinnin yhteydessä on pieni leikkimielinen tietovisa. Parhaat palkitaan!!!

Portimon polut on suosittu retkeilyreitistö, joka kiertee Ruisalon koulu- ja liikuntakeskuksesta Husulaan, Kannusjärvelle ja aina Kitulaan asti. Vaellusreitiverkostolla on pituutta yhteensä yli 40 km. Matkalla on useita hienoja paikkoja kuten *Siliävuoren näkötorni* Kannusjärvellä tai *Rapakammari* Kitulassa. Maisemat vaihtelevat upeista järvinäkymistä hienoihin hiekkaharjuihin, jylhiin mäntymetsiin ja kauniisiin maaseutumaisemiin.

Suurnäkki - sukuseuran hallituksen kokoonpano vuonna 2022:

Va. puheenjohtaja Timo Suurnäkki

Varapuheenjohtaja Ismo Suurnäkki

Sihteeri Mirka Suurnäkki

Muut hallituksen jäsenet: Jorma Koivula, Ilkka Nurmiraanta,

Helena Puhakka ja Virpi Suurnäkki

Sukuseuran kotisivut: suurnakki.fi tai suurnakki.fi.

Sukuseura on myös facebookissa.

Seuraavassa numerossa:
Tapahtumia sukuseurassa
Muistelut jatkuvat
edelleen.....